

IN MEMORIAM
Dipl. ing. **MIRKO HABEKOVIĆ**
(1911–1984)

U Zagrebu je 12. prosinca 1984. godine u 74. godini života iznenada preminuo istaknuti poljoprivredni stručnjak i znanstvenik, organizator i radnik izuzetnih ljudskih kvaliteta dipl. ing. Mirko Habeković.

Na posljednjem ispraćaju na zagrebačkom groblju Mirogoj 17. prosinca 1984. godine od pokojnika se oprostio dipl. ing. Ante Ujević u ime F.P.Z. Instituta za oplemenjivanje i proizvodnju bilja Zagreb u prisustvu obitelji velikog broja kolega, prijatelja i znanaca.

Ing. Mirko Habeković rođen je 11. IX. 1911. u Sisku u obrtničkoj obitelji. Osnovnu školu je pohađao u Sisku kao i gimnaziju koju je završio 1930. godine. Iste godine upisao je Poljoprivredni fakultet u Zagrebu na kojem je diplomirao 22. VI 1935. godine. Kao mladi agronom nastupa svoje prvo radno mjesto na dobru "Topovac" kod Siska koje se u to vrijeme nalazilo u formacijskom sastavu Državnog dobra "Belje" sa sjedištem u Kneževu. Zbog zapažene urođene sklonosti znanstvenom radu premješten je već 1938. godine na asistensko mjesto u Stanici za oplemenjivanje bilja Brestovac. Odmah se uključuje u rad na oplemenjivanju sorte šećerne repe "Belje" N, posebno na podizanju digestije. Na toj stanici upoznaje se i radi na selekciji beljskog zubana, čikvantina i drugih žitarica. U toku rata zaposlen je kao agronom i upravitelj imanja u D. Miholjcu i Đakovu.

Poslije rata već u lipnju 1946. godine Mirko se ponovno vraća na "Belje" i još sa većim elanom nastavlja započeti rad na selekciji šećerne repe i drugih kultura.

Godine 1947. na osnovi vlastitih naučnih dostignuća rješavanjem Ministarstva poljoprivrede i šumarstva FNRJ dodijeljeno mu je znanstveno zvanje: znanstveni suradnik.

Oko 1950. godine na području znanosti šećerne repe, a i drugih kultura učinjen je značajan progres—kreirane su i uvedene u proizvodnju nove rodnije i otpornije polyploidne sorte šećerne repe. Primjenjuju se nova rješenja u ratarstvu i sjemenarstvu, mijenjaju se organizacioni oblici u poljoprivredi. Značajno učešće u svim tim akcijama postavilo je Mirka Habekovića na čelo beljske poljoprivrede. Osniva se u Brestovcu sjemensko dobro. Mirko organizira proizvodnju sjemenskog kukuruza (W 641 AA), radi na umnažanju beljskog zubana i čikvantina, vrši umnažanje pšenice Bankuty 1201 i 744, te Koričevih pšenica U1 i U16 i fakult. sorte NS 1439, jarog ječma, ozime i jare zobi i radi na selekciji panonske grahorice inkarnatke.

Među najveće zasluge Mirka Habekovića za "Belje" N. R. Hrvatsku i cijelu našu zemlju predstavlja uvođenje talijanskih ranozrelih sorata pšenice u naš YU sortiment. Na

čelu grupe beljskih stručnjaka, traga prikuplja, identificira i pokusno utvrđuje vrijednost novih talijanskih sorti pšenice iz Istre i Makedonije. U 1955. godini neke sorte su umnožene u započinje naglo širenje talijanskih sorata u Jugoslaviji, a time i povećanje priroda i oslobađanje uvoza pšenice 1959. godine u našu zemlju.

Sve do svog odlaska sa "Belja" krajem 1959. godine Mirko je u centru zbivanja na Belju—uvodi tehničko—tehnološke inovacije i postavlja temelje jednoj novoj revolucionarnoj tehnologiji u poljoprivredi. Za sve dotadašnje uspjehe u radu odlikovan je ordenima rada, a u jesen 1959. godine Mirko iz obiteljskih razloga napušta Belje i seli u Zagreb.

U Zagrebu —poduzeću "Direkcija za Savu", Agrokombinatu "Jasinje" Slavonski Brod i "Agrokombinat" Zagreb, svoji, bogatim iskustvom, neumornom inventivnošću savjetuje i pomaže posebno mlađe stručnjake u radu i rješavanju svih tekućih problema u proizvodnji.

Dolaskom u Zagreb započinje i svoj uspješni pedagoški rad predavanjima na Višoj poljoprivrednoj školi u Vinkovcima, pisanjem odgovarajućih skripata i knjiga za nastavu iz ratarske proizvodnje. Nastavlja suradnju znanstvenim i stručnim člancima iz svih oblasti svoga rada i djelovanja započetih još u Belju. Objavio je oko tridesetak stručnih i znanstveno—stručnih radova u raznim stručnim časopisima i biltenima. Od 15. XI. 1963. postaje član radnog kolektiva Instituta za oplemenjivanje i proizvodnju bilja Zagreb gdje znanstveno i stručno radi na rješavanju svih problema u selekciji i sjemenarstvu svih kultura, izradi gospodarskih osnovi i projekata za unapređenje poljoprivredne proizvodnje na kombinatima u S. R. Hrvatskoj. Nastavlja svojim pedagoškim radom.

Od 1968. do odlaska u mirovinu 1. XI. 1971. godine uspješno rukovodi ekonomijom Sisak (Topovac—Šašina greda—Rakovo) koja je bila u sastavu Instituta — i na taj način i potpuno slučajno se vraća poslije više od 30 godina na imanje (Topovac) gdje je i započeo nadasve uspješan i plodan rad agronoma.

Na svom velikom životnom putu Mirko je bio uvijek miran, egzaktna sa osjećajem rijetke komunikativnosti i nesebično spreman da pruži pomoć drugima—bio je veliki erudit.

Ovako divnog čovjeka gubi njegova tužna obitelj i veliki broj kolega, prijatelja i poštovalaca od rodnog Siska i Zagreba preko Posavine i Slavonije do Baranje i "Belja", ostaju tužni i nijemi ali i ponosni na njegova velika djela i ljudska odličja.

Svjetao i plemenit lik ing. MIRKA Habeković, ostati će nam u trajnom sjećanju.

Dr. Stjepan Eberhardt